

SVERIGES FÖRENADE GAYSTUDENTER PRESENTERAR

Wannabe

NR 13

innehåll

ANSO	ett nordiskt gaystudentnätverk med potential	SARA NILSSON	04
	tillsammans är vi starka!	CAMILLA NYLUNDH	08
	på andra sidan östersjön	SARA NILSSON	12
	material om queerpedagogik	MIKA NIELSEN	14
	könsbyte och hur det går till	VINCENT LEE	16
	billig skräplitteratur/kära dagbok	JAMES SÖDERMAN	20
	seminarium och glöggmingel med riksdagens hbt grupp	LINDA ELSTAD	21
	2006 i bilder	LINDA ELSTAD & PÄR WIKTORSSON	22
heterofobi	ett uttryck för homofobi	SARA NILSSON & ANNA OLOVSDOTTER LÖÖV	24
	frihetskrigare	JAMES SÖDERMAN	16
	“yeah, well, miss liberty lies...”	JAMES SÖDERMAN	28
	två kärlekshistorier	JAMES SÖDERMAN	20

medverkande i wannabe nr 13

Wannabe ges ut av Sveriges Förenade Gay studenter SFG, ett samarbetsorgan för gaystudentföreningar vid Sveriges universitet och högskolor. SFG har som främsta syfte att samla och stärka lokala gaystudentföreningar. Förbundet ska också vara föreningarnas politiska språkrör. De åsikter som förs fram av skribenterna i Wannabe står för skribenterna själva och inte nödvändigtvis för Wannabe eller Sveriges Förenade Gaystudenter.

TEXT Linda Elstad, Vincent Lee, Mika Nielsen, Sara Nilsson, Camilla Nylundh, Anna Olovsdotter Lööv, James Söderman. FOTO Linda Elstad, Laurie Persson, Maria Wallin, Pär Wiktorsson LAYOUT Maria Wallin, Laurie Persson REDAKTION Linda Elstad, Vincent Lee, Maria Wallin, Pär Wiktorsson, Caroline Öhman REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE Vincent Lee KONTAKTA OSS Wannabe@gaystudenterna.se WEBBLÄS www.gaystudenterna.se POSTADRESS Sveriges Förenade Gaystudenter, Box 577, 114 79 Stockholm UPPLAGA 2000 ex. Februari 2007.

kära läsare,

Året 2006 har varit året då Wannabe bytt chefredaktör och sedan på grund av omständigheterna inte kommit ut i tryck. Nu till det nya året har tidningen ännu en gång fått en ny chefredaktör och det är denna redaktörs skrivna ord ni läser nu. Planen är att Wannabe ska komma ut oftare och mer regelbundet, eller om man ska vara mer specifik så hade vi tänkt oss fyra nummer per år. Detta lovar jag dock inte, även om jag ska försöka så gott jag kan. Anledningen till att planen inte är idiotsäker är att Wannabes nya chefredaktör fortfarande saknar en redaktion. Men för tillfället ser det ut som att det finns många som vill skriva i tidningen, även om ingen ännu har sagt sig vilja vara med i en redaktion under en längre tid. Om du som läsare känner att du vill skriva något till Wannabe en artikel, annons eller insändare till nästa nummer, feedback till redaktionen, önskemål eller förslag om tema eller ämne för nästa nummer osv. är det bara att höra av dig till mig på mejl waiming.lak@gmail.com.

Vem är nu den nya chefredaktören? Mitt namn är Vincent och jag ska börja på mitt andra år på läkarprogrammet, Karolinska Institutet. Jag har förut pluggat psykologi/sexologi och kinesiska/engelska samt en hel del matte på Göteborgs Universitet och nästa termin ska jag läsa en kurs i genusvetenskap på Stockholms Universitet. Sommaren 2006 jobbade jag som så kallad säkrare sex informatör för RFSL Göteborg. Det var alltså den årliga sommarkampanjen mot HIV/AIDS. Tidigare har jag varit engagerad i en rollspelsförening och varit redaktör för dess fansin. Jag tycker om att skriva och läsa, i synnerhet skönlitteratur. Men jag tycker förstås det är jättekul att få skriva i denna tidning också.

Egentligen hade jag inte ens hört talas om Wannabe förrän jag såg att tidningen behövde en ny chefredaktör. För dig som kanske läser Wannabe för första gången och undrar vad detta är för tidning så kan jag berätta att Wannabes syfte är att utgöra en informationskanal och ett åsiktsforum och påverkansverktyg. Den fungerar som en förbundstidning för Sveriges Förenade Gaystudenter SFG med ett övergripande mål att bidra till en mer jämlik högskola och ett öppnare samhälle. Alltså att arbeta mot heteronorm och för HBT-studenters villkor samt belysa andra förtryckande strukturer såsom rasism och rådande könsmaktsordning. Så visst är det en seriös tidning, men samtidigt ska den också vara intressant, lätt och kul att läsa. Eller så är det precis på grund av att det är en seriös tidning som gör att den blir intressant. Nåväl, det är inte jag som ska bestämma det, utan du som läsare som får avgöra.

VINCENT LEE
Chefredaktör

Homofobi är inget att tramsa om, skriver Maria Abrahamsson i Svenska Dagbladet 4 december. Hon har tittat på SVT: s nya satsning Böglobbyn. Hur kan man låta en fjollig bög springa runt och försöka ragga upp en homofob man som ”uppenbart inte är intresserad”, undrar Abrahamsson? Är inte det den ultimata förnedringen?

Abrahamsson är inte ensam

tar det namnet till sitt program.

Själv tycker jag det är helt fantastiskt med ett program som går under namnet böglobbyn. Det är en drift med de konservativa och högerextrema krafter som myntat begreppet. Förutom att förlöjliga homofoberna lyckas man med en annan minst lika viktig sak. Man synliggör ett problem som finns. För jo, även idag så finns det folk som hävdar att en böglobby håller

man jobbar mot diskriminering av homosar finns det två strategier att använda sig av. Den första, och fortfarande vanligaste, är att man försöker visa att ”vi är precis som ni”. Budskapet där kan sammanfattas som ”snälla ni, var snälla mot oss, vi är helt normala, precis som ni, vi råkar bara bli kära i folk av samma kön”. I den andra strategin ber man inte alls om att bli tolererad av den stora

böglobbyn i mitt hjärta!

text SARA NILSSON

om att bli upprörd över det nya bögprogrammet. En krönikör skriver i en annan tidning att han inte förstår namnvalet på programmet. ”Det finns ju ingen böglobby, den är ju bara ett påhitt av homofoberna!”.

Ja! Vad är det som hänt med Sveriges journalister? Har alla plötsligt tappat förmågan att uppfatta ironi? Jag förstår inte hur man kan undgå att förstå att programmakarna använder sig av den beprövade och fortfarande aktuella konspirationsteorin om att det finns en böglobby som håller på att ta över samhället. Att man för att visa hur absurd idén är

på att ta över samhället. Senast år 2000 skrevs det t.ex. om lobbyn på Nationell ungdoms hemsida patriot.nu och att Siewert Öholm har svårt att sova om nätterna pga. böglobbyn vet vi ju alla...

Men varför blir då vanligt hederligt folk som inte alls har något emot homosexuella så upprörda? Och har inte Abrahamsson rätt i att fördomar förstärks om man visar en fjollbög på tv?

Jag tror att svaret på dessa frågor är ett och samma. I Böglobbyn går man ett steg längre än vad man vanligtvis gör i program om utsatta grupper. När

massan med makten. Istället kräver man sina rättigheter och respekt för den man är. Man vägrar anpassa sig såsom medlemmarna av Queer Nation när de 1990 skrev sitt manifest och under slagordet ”We’re here, we’re queer, get used to it!” uppmanar alla icke heterosexuella att sluta kompromissa med det heterosexuella majoritets samhället och istället börja utmana det. Istället för att hävda att man är precis likadana som de ”vanliga” så menar man att man ha rätt att existera även om man inte är det.

Personerna bakom Böglobbyn

lär visserligen ha sagt att man med programmet vill visa att bögar är vanliga människor, vilket låter som assimilationsstrategin, men vad man i praktiken gör i programmet är att vägra tillbe maktens barmhärtighet. Istället för att endast visa reportage om bögar som ser ut och beter sig exakt som straighta män så visar man också bögar som gillar att knulla i buskar, bögar som vill se ut som kvinnor och till Abrahamssons fasa även en bög som är fjollig. Man visar en mångfald av bögar; både straight actingbögar och de bögar som faktiskt stämmer in på stereotyperna, och man propagerar för alla dessa bögars rätt att existera.

Jag skrattar högt när jag ser programmet och blir lycklig i hela kroppen. Har vi verkligen kommit så långt? tänker jag. Börjar bögar få existera på sina egna villkor? Börjar det bli okej att vara bög även om man inte ställer upp på heteronormen? Reaktionerna på programmet och faktumet att bögar fortfarande mördas på våra gator och mobbas i våra skolor

visar att det är långt kvar dit, men den halvtimme varje vecka då jag tittar på Böglobbyn då glömmar jag yttervärlden och är helt lycklig och tror för en stund att man får existera även om man är fjollbög.

Men varför skrattar då jag hysteriskt medan Maria Abrahamsson förfasar sig, när den fjollige stereotype bögen jagar den homofobe mannen? Jag skrattar för att det ÄR roligt, det är hysteriskt roligt. Istället för att på sina blodiga knän förklara för mannen att han inte behöver vara rädd för bögar då de faktiskt inte sätter på främmande män i duschen och inte alls är så omanliga som det sägs, så använder man just en sån bög, och låter honom agera hjälte istället för offer.

Programmet vägrar genomgående att hamna i en offerposition och man slår heller inte neråt så som man ofta annars gör. Varje gång man säger ”Slå inte mig, jag är precis lika manlig och läser precis lika mycket Jan Guillou som du, jag råkar bara vara bög” så säger man samtidigt att det är okej att ge sig på de bögar och

heterosexuella män som inte beter sig så.

Varje gång jag hör någon säga att fjollor skapar fördomar om bögar eller att man gillar någon bög särskilt mycket för att han inte är så där stereotyp fjollig blir jag sorgsen. Jag vill se ett samhälle där manligheten inrymmer allt från att se ut som en kvinna eller vara fjollig till den maskuline urmannen Persbrandt.

Det är ofta svårt att se om någon är bög, det är trots allt inte så ofta det sitter tydliga cancersvulster på utsidan. De bögar som utsätts för hatbrott blir följaktligen ofta inte attackerade för att de har sex med män utan för att de ser ut som bögar. Även heterosexuella män kan alltså drabbas. Att bena ut vad som är mest provocerande; att bli kär i och vilja ha sex med en annan man eller att inte se ut och röra sig som en riktig man ska är svårt, och onödigt.

Vi måste jobba mot båda orsakerna till människors brist på respekt för andras rätt att existera. Inte säga ”Slå inte mig,

jag är inte bög bara lite feminin” eller ”Slå inte mig, jag är visserligen bög men inte alls så där omanligt fjollig”.

De reaktioner Böglobbyn fått, både av straighta och hbt personer, visar att vi har mycket kvar att arbeta med i Sverige. Att den tolerans och öppenhet som finns ofta är villkorad med att man inte avviker för mycket. Den dagen då det inte längre ses som något dåligt att vara fjollig kommer inte heller ramaskrina över att sammankopplas med dessa fjollor att vara så höga och ingen kommer att påstå att fördomar förstärkts.

Precis som programmakarna själva visar i ett av de senaste avsnitten där man följer två ”vanliga” bögar under en dag; hur de stiger upp ur sängen, borstar

tänderna och kokar köttfärssås som blir lite för lös, är det ofta rätt meningslöst att visa upp ”vanliga” bögar. Vi har kommit längre hoppas jag än att det behövs tv program som informerar om att bögar inte är UFO:n. Vad vi behöver idag är program som visar att det är okej att bryta mot heteronormen på flera sätt och att man inte alltid behöver inta en offerposition för att få peka på de problem som finns. Allt detta gör Böglobbyn. Därför älskar jag Böglobbyn. Böglobbyn i mitt hjärta!

- SARA NILSSON är
- efter årsmötet
- vald till styrelse-
- ledamot. Hon
- läser tredje året
- på psykolog-
- programmet i
- Uppsala.

ANSO ett nordiskt gaystudentnätverk med potential!

ANSO är förkortningen för Association of Nordic LGBT Student Organizations, där SFG är en av medlemmarna. (De övriga är BLUS, Danmark, FSS, Island, Homoglobiini, Finland, UgleZ, Norge och Fridarbogin från Färöarna. Under det senaste året har verksamheten fått sig ett rejält uppsving, ANSO arrangerade tre möten under 2006, (Oslo, Turku och Köpenhamn samt deltog vid seminariet Re: Act-Up i Lund i november, om queerforskning och queeraktivism i Norden. Ásta Ósk Hlöðversdóttir, ordförande och Jonna Asplund, vice ordförande, presenterade ansoD, en databas som samlar nordisk hbt relaterad forskning och akademiska uppsatser. Bidra gärna med din uppsats! Ladda upp den här: <http://www.anso.dk/projects>.

2007 kommer innebära mer aktivitet än någonsin och högt ställda ambitioner. Arbetet sparkar igång redan i januari, då ANSO närvarar på ett europeiskt nätverksmöte för kvinnliga studentkårsaktiva, fortsätter i februari med möte i Bergen, Island i april och årets största händelse: konferens i Stockholm i juni, som SFG står värd för. Konferensen har fått namnet “A Queer Perspective on European Students” och riktar sig inte enbart till våra nordiska grannar utan också till grannarna tvärs över Östersjön

i Polen och Baltikum. Håll utkik efter deltagaransökan när det närmar sig!

Dessutom är ambitionen att i augusti arrangera Pride festival och parad på Färöarna, för andra gången i örikets historia. Den första gången var i augusti 2005, också då i ANSO regi. Sedan dess har tonen hårdnat när det gäller hbt frågor och ANSO vill stötta den lokala verksamheten och kampen för rätten till ett liv fritt från diskriminering också här.

Det finns alltid rum för fler aktivister, så hör gärna av dig om du vill engagera dig! Kontakta Jonna på vicepresident@anso.dk!

- LINDA ELSTAD är
- omvald förbunds-
- ordförande för
- 2007 och har
- verkat inom SFG
- sedan våren
- 2004.

tillsammans är vi starka!

text CAMILLA NYLUNDH

Den sjuttonde till nittonde november 2006 fick gaystudentfamiljen återigen möjlighet att träffas för att umgås, förhandla och knyta kontakter. Från Piteå i norr till Lund i söder vallfärdade representanter från många av Sveriges 27 gaystudentföreningar till Stockholm, för att ta del av årets stora händelse Sveriges Förenade Gaystudenters årsmöte.

Det är med stolthet och glädje som jag tänker tillbaka på helgen på SFG:s kansli på Pustegränd i Stockholm. Aldrig förr har jag suttit på ett möte där diskussionerna har varit så hätska, argumenten så väl formulerade och viljan så stor. Jag har inte heller varit på ett möte där så många av deltagarna vuxit så mycket under tidens gång. Många mötesovana deltagare gick från att försiktigt formulera och framföra en åsikt till att skriva sitt första yrkande och sedan argumentera för och driva sin fråga fram till beslut. Det var kul att se att det finns så många duktiga och självsäkra individer i gaystudentrörelsen och jag blev säker på att vi tillsammans besitter stor potential att förbättra Sveriges universitet och högskolor.

Det som främst utlöste dessa timmar av överläggningar var ett litet, till synes oansenligt visionsdokument på ynka tre sidor. Jag trodde att denna skulle klubbats igenom på, om inte två så i alla fall inte mer än fem minuter, men resultatet blev istället en givande debatt och en reservation som var nästan längre än själva dokumentet. Den ömma tån gällde i hur stor utsträckning som

man får luta sig på queerteori som verktyg mot diskriminering. Uppfostrad som jag är i en fluffig genusvetenskaplig bubbla är det för mig självklart att ifrågasätta om det verkligen är så enkelt att det finns två fullt definierbara och komplementära kön. Utan begreppet heteronormativitet som redskap i jakten på diskriminering och förtryckande normer skulle jag också stå helt handfallen. Vilket kanske är anledningen till varför jag började hyperventilera en smula när jag för ett ögonblick befarade att min kära analytiska tolkningsram skulle tas ifrån mig.

Den punkt som jag trodde skulle ta bra mycket längre tid men som klubbades igenom på nolltid var propositionen "Ny organisation för gaystudentrörelsen". Det innebär att vi nu har tagit första steget mot att bli en mer sammanhållen organisation där de nuvarande medlemsorganisationerna i stället blir lokalavdelningar. Det gör att vi kommer att kunna ta ett samlat grepp om till exempel medlemsvärvarskampanjer och att hbt studenter som inte har någon gaystudentförening på sitt lärosäte kan vara med i kampen på nationell nivå! Heja oss!

.....
CAMILLA NYLUNDH har varit engagerad i SFG i ett år och är nu förbundssekreterare. Hon har en bakgrund i GaySHA på Södertörns högskola, bland annat som föreningens ordförande.

presentation av den nya styrelsen 2007

linda elstad

Förbundsordförande

Linda Elstad är omvald förbundsordförande för 2007 och har verkat inom SFG sedan våren 2004. Hon föddes i Trollhättan 1976 och bor numera i huvudstaden sedan ett antal år, och startade gaystudentföreningen på Lärarhögskolan i Stockholm under vårterminen 2003. Linda är heltidsarvoderad för SFG och håller till på kontoret på Pustegränd 13. Ring eller kom förbi!

BOSTADSORT: Hjulsta. **UTBILDNING:** Kombinationsutbildningen vid Stockholms universitet som ger lärar och magisterexamen, i mitt fall i franska. **BRA EGENSKAPER:** Organiserad, nyfiken: vill lära mig mer om det mesta. **MINDRE BRA EGENSKAPER:** Om jag inte får mat börjar jag morra... **GILLAR:** Sommar! Tycker också mycket om musik och språk. **GILLAR INTE:** Självgoa människor, sparris eller tidiga mornar. **HJÄRTEFRÅGOR INOM SFG:** Jag vill jobba för en nära och stabil relation mellan medlemsföreningar och förbundsstyrelse samt uppstart av föreningar vid lärosäten där sådana saknas. Jag vill gärna se ett tydligare internationellt engagemang och att SFG blir en vassare politisk aktör. Jag vill också verka för en vidgad förståelse för hur olika förtryck hänger samman och verkar intersektionellt, och hur vi kan forma allianser på bredare front för att motverka dem. Dessutom vill jag att vi ska ha kul på vägen! If I can't dance, it's not my revolution! **E-POST:** ordf@gaystudenterna.se **TELEFONNUMMER** +46 0 73 831 00 00

Presidiet: Förbundskassör Caroline Öhman, förbundssekreterare Camilla Nylundh, vice förbundsordförande Sofia B. Karlsson och förbundsordförande Linda Elstad.

sofia b. karlsson

Vice förbundsordförande

Sofia B. Karlsson är vice ordförande för Sveriges Förenade Gaystudenter 2007 och har varit aktiv i SFG i två år. Hon har även varit projektledare för SFG projektet "Likabehandlingslagen vad hände sedan?" Sofia är uppvuxen i Västervik i Småland och bodde efter det i Georgia, USA där hon spelade tennis för ett universitetslag och sedan studerade hon i Örebro och Göteborg, bland annat sociologi och genusvetenskap. Sofia har just flyttat till Hägersten i Stockholm.

BOSTADSORT: Stockholm. **UTBILDNING:** Sociolog och snart genusvetare. **BRA EGENSKAPER:** Engagerad, social. **MINDRE BRA EGENSKAPER:** Tidsoptimist, tar ofta på mig för mycket att göra. **GILLAR:** Musik, litteratur, kitsch (speciellt snöglober), blå godisfiskar, 80-talet, fluffiga tofflor, badskum, prickar och ränder. **GILLAR INTE:** Människor som märker ord, slentrianheterosexualitet. **HJÄRTEFRÅGOR INOM SFG:** Öka medvetenheten kring queer, heteronormativitet och intersektionalitet. Jobba för att fler ska vilja engagera sig i SFG och för att öka öppenheten, SFG måste vara en organisation där alla ska känna sig välkomna. **E-POST:** sofia@gaystudenterna.se

camilla nylundh

Förbundssekreterare

Camilla Nylundh har varit engagerad i SFG i ett år och är nu förbundssekreterare. Camilla, infödd stockholmare, kom till världen 1985 och har en bakgrund i GaySHa på Södertörns högskola, bland annat som föreningens ordförande.

BOSTADSORT: Stockholm **UTBILDNING:** Läser Genusvetarprogrammet på Södertörns högskola med inriktning på Statsvetenskap. **BRA EGENSKAPER:** Organiserad, effektiv och driven. **MINDRE BRA EGENSKAPER:** Blir aggressiv när jag inte får mat och får damp när saker och ting går för långsamt. **GILLAR:** Slipsar och konferenser samt givande diskussioner med intelligenta människor som aktivt ifrågasätter normer och värderingar i samhället. Är också svag för böcker av smarta feminister eller briljanta skönlitterära författare som t.ex. J T Leroy, Sarah Waters eller Inger Edelfeldt. **GILLAR INTE:** Den oetiska köttindustrin och saker jag inte förstår mig på (läs teknik). Människor som inte tänker själva utan bara gör som alla andra. Folk som vägrar se maktstrukturer. **HJÄRTEFRÅGOR INOM SFG:** Samarbete/kontakt med/mellan medlemsföreningar samt solidaritet och samverkan med hbt organisationer i andra länder. **E-POST:** camilla@gaystudenterna.se

sara nilsson

Styrelseledamot

BOSTADSORT: Uppsala/Malmö/Lund lite oklart **Utbildning:** Läser tredje året på psykologprogrammet. Praktiserar just nu som skolpsykolog i Malmö. Har tidigare läst genusvetenskap. **BRA EGENSKAPER:** Tar ganska lätt på tillvaron, blir barnsligt glad av snö, heteronormativitet sporrar mig alltid till kamp. **MINDRE BRA EGENSKAPER:** Utan min kalender inom räckhåll har jag ingen aning om vad mitt liv handlar om. Blir lätt manisk i samband med kakbak. **GILLAR:** Snö, kvinnor med skägg, plocka saker i skogen. **GILLAR INTE:** När tiden inte räcker till, stress, tigande som maktmetod. **HJÄRTEFRÅGOR INOM SFG:** Föräin ett hbt perspektiv och heteronormativitetstänk på strategiska utbildningar. Jag gillar att arbeta med saker som ger en spridningseffekt och lyckas vi höja kvaliteten på utbildningar som lärare, sjuksköterska och psykolog så är jag övertygad om att det kommer få otroliga effekter som kommer gynna alla hbt personer i Sverige. En annan hjärtefråga är internationell solidaritet. I relation till många andra länder lever de flesta hbt-personer i Sverige ett relativt privilegierat liv. Vi har ett ansvar att solidarisera oss med de som behöver vårt stöd! Ansvarig för fokusfrågan Kvalitet i strategiska utbildningar. **E post** sara.nilsson@gaystudenterna.se

cecilia tunberg

Styrelseledamot

BOSTADSORT: Borås. **UTBILDNING:** Textil och konfektionsutbildning, franska, juridisk översiktscurs. Läser nu fortsättningskurs i psykologi. **BRA EGENSKAPER:** Snäll, smart, generös och en god lyssnare. **MINDRE BRA EGENSKAPER:** Morgontrött och lite naiv. **GILLAR:** Sol, hav, resor, lite spänning i tillvaron, dansa, sy snygga saker, njuta. **GILLAR INTE:** Könroller, elaka människor. **HJÄRTEFRÅGOR INOM SFG:** Som grynet säger: Man blir kär i vem man vill! Och allas rätt att få bryta mot könroller. **E-POST:** cecilia@gaystudenterna.se

clara lindefors

Styrelseledamot

Clara är ny inom SFG och sitter nu som ledamot. Hon har en bakgrund inom Gaystudenterna i Skövde där hon varit aktiv i dryga 2 år, och sitter just nu som vice ordförande.

BOSTADSORT: Skövde. **UTBILDNING:** Social psykologiskt program **BRA EGENSKAPER:** Positiv, social **MINDRE BRA EGENSKAPER:** Lättirriterad när jag bli stressad eller är för trött **GILLAR:** Att kramas, choklad, musik och böcker **GILLAR INTE:** Människor som trycker ner andra, sparris och kläder som är obekväma. **HJÄRTEFRÅGOR INOM SFG:** Stärka och stötta lokalföreningarna, arbeta för att få fler medlemsföreningar samt öka öppenheten för HBT-personer. **E-POST:** clara@gaystudenterna.se

caroline öhman

Förbundskassör

Caroline Öhman har påbörjat sin andra mandatperiod i förbundsstyrelsen och är ny förbundskassör. Caroline kommer ursprungligen från Leksand och är 26 år gammal.

BOSTADSORT: Göteborg **UTBILDNING:** Snart stolt sjuksköterska **BRA EGENSKAPER:** En ödmjuk och människokännande lyssnare. **MINDRE BRA EGENSKAPER:** En morgontrött och långsint pessimist. **GILLAR:** Empati samt humor, engagemang och sex appeal. **GILLAR INTE:** Brist på empati i alla former samt alla dessa normer. **HJÄRTEFRÅGOR INOM SFG:** Anknäytningen till studentkårerna. **E-POST:** caroline.ohman@gaystudenterna.se

anna olovsdotter lööv

Styrelseledamot

BOSTADSORT: Lund men letar lägenhet i Malmö. **UTBILDNING:** Magisterexamen med genusvetenskap som huvudämne. Har nyligen fått doktorandtjänst i genusvetenskap vid Centrum för genusvetenskap i Lund. **BRA EGENSKAPER:** Kompetent, kreativ och snygg i skägg. **MINDRE BRA EGENSKAPER:** Dålig koncentrationsförmåga och ett gravt kaffeberoende. **GILLAR:** Katter, dans, mat, pyssel, att fynda i second hand-affärer och möblera om. **GILLAR INTE:** Bristfällig information och oklara ramar. **HJÄRTEFRÅGOR:** Transfrågor. Jobbar i SFG med fokusfrågan "Kvalitet i strategiska utbildningar". **E-POST:** anna.olvsdotter@gaystudenterna.se

I styrelsen ingår dessutom Petter Zachrisson (petter@gaystudenterna.se).

Förbundsstyrelsen 2007: Sara, Cecilia, Camilla, Clara, Petter, Sofia, Caroline, Linda och Anna.

•• på andra sidan •• Östersjön

text SARA NILSSON
foto MARIA WALLIN

”Riga är en säker stad, men givetvis råder de vanliga säkerhetsföreskrifterna även här: ni bör inte hålla handen eller kyssas offentligt då ni kan mötas av gäng med förbannade nynazister eller bara allmänt intoleranta och aggressiva människor.”

I december lämnade jag Sverige för en vecka. I Riga hölls IGLYO:s (International LGBTQ youth and students organisation) årliga konferens, denna gång med temat psykisk hälsa hos hbt ungdomar. Redan innan jag lämnade Sverige påmindes jag om hur mycket bara en timmes flygresan kan påverka vad som kan anses vara att vidta ”vanliga” säkerhetsåtgärder. Stycket ovan läste jag i de välkomstpapper vi fick innan resan. Föreskrifterna beskrev en verklighet som jag inte riktigt är van vid, men de visar på en viktig sak; att den vardagliga

livssituationen för hbt personer runt om i Europa ser vitt skild ut.

Under konferensen bjöds det tillfälle att träffa unga hbt-personer från många olika länder. Ett möte som påverkade mig starkt vad det med den 22-åriga studenten från Kosovo.

Precis som jag läser hon

”När hon under ett seminarium med sina blivande psykologkollegor försökte ta upp homosexualitet möttes hon av kommentaren: ”det är synd att Hitlers koncentrationsläger inte finns kvar””

till psykolog och tampas med heteronormativa och homofoba föreställningar inom universitetsvärlden, men på en nivå långt ifrån den där jag för min kamp. Hon berättade om hur hon under ett seminarium med sina blivande psykologkollegor försökte ta upp homosexualitet. Istället för det oartikulerade motstånd

eller den tysta välvilja som jag ibland möts av så möttes hon av kommentaren: ”det är synd att Hitlers koncentrationsläger inte finns kvar”. När jag frågar henne om hennes klass vet att hon själv är homosexuell svarar hon att hon inte är öppen, det skulle aldrig gå, men att de flesta nog vet. Att vända sig till de undervisande lärarna för stöd var inget alternativ; de brukade säga liknande saker på sina föreläsningar. Och vad gäller organisationer som jobbar för hbt-personers rättigheter så finns det bara en i Kosovo, och den drivs av henne själv.

Homofobin i Kosovo genomsyrar hela samhället. Psykologstudenten berättar att hon bara några dagar innan sin avfärd till Riga fick beskedet att den enda offentliga hbt-personen i landet som levt öppet just dött. De återkommande gay-bashings

och trakasserier han utsatts för sedan han kom ut för några år sedan drev honom in i ett drogberoende och nu hade han dött av en överdos.

Mötet med en tjej från Kirgizistan ingav mer hopp. Mitt i ett land hårt präglad av fattigdom med depressioner och alkoholproblem som utbredda konsekvenser av det ekonomiska läget jobbade hon för en organisation som arbetar med LBT-frågor (Lesbian, Bisexual, Transgender). Som radikal queerinspirerad transaktivist höll hon i samtalsgrupper för unga transkillar och anordnade dragkinguppträdanden i landets huvudstad Bisjkek. Detta var något jag måste erkänna att jag inte hade förväntat mig av Kirgizistan.

Att psykisk ohälsa är ett problem för många unga hbt-personer i Europa och dess omnejd blev tydligare än någonsin genom de berättelser jag fick ta del av under min vecka i Riga. Och Sverige är inget undantag. För ett år sedan kom Folkhälsoinstitutet ut med en rapport som bl.a. visade att andelen personer med nedsatt psykiskt välbefinnande var dubbelt så stort bland homo och bisexuella som i den övriga befolkningen och även att andelen homo och bisexuella som var riskkonsumenter av alkohol var större än i den övriga befolkningen. Mycket alarmerande var också att 65 av alla transpersoner i åldern 16-29 övervägt att ta sitt liv och att 27 gjort faktiska försök att

ta sina liv, vilket var mångdubbelt mer än i den övriga befolkningen. Än idag kan alltså att vara hbt-person i Sverige innebära sämre livskvalitet och en för tidig död.

Även om samhällssituationerna ser olika ut och homo/bi/transfobin tar sig olika uttryck i olika länder så blir konsekvenserna alltså desamma; depressioner, alkohol och drogproblem, självskadande och självmord.

Vi får aldrig sluta arbeta med de problem som finns i Sverige, men lika viktigt är att vi samtidigt visar solidaritet och samarbetar med de personer runtom i världen som inte har samma möjligheter som vi har att organisera sig. Läget i Sverige är på många sätt långt ifrån vad det borde vara, men man behöver inte resa långt för att det ska vara katastrofalt. Det är vårt ansvar att visa vårt stöd för, och stötta, de modiga människor runt om i Europa och i övriga världen som dagligen riskerar sina liv när de för sin kamp, samma kamp som vi för här.

- SARA NILSSON är efter
- årsmötet vald till
- styrelseledamot. Hon
- läser tredje året på
- psykologprogrammet
- i Uppsala.

material om queerpedagogik

text MIKA NIELSEN

‘Queer’ är ett begrepp som på senare år kommit att användas flitigare än tidigare. Klubbar, litteratur och annat har fått queeretiketter. Sedan 2004 har epitetet också satts samman med ordet pedagogik för att ringa in ett nytt sätt att arbeta med jämlikhetsfrågor på.

2005 arbetade vi på RFSL Ungdom fram metodmaterialet BRYT! tillsammans med Forum för levande historia.

Materialet skulle ha tre syften: skapa förståelse för hur hetero normer görs, hur dessa kan hänga ihop med andra normer samt hur ett feministiskt perspektiv är nödvändigt för att inte osynliggöra viktiga aspekter av makt och privilegier.

BRYT!s första syfte, följer i samma spår som metodmaterialet Någonstans går gränsen som Gunilla Edemo och Joakim Rindå tog fram 2004 för RFSL Stockholm. När det materialet togs fram, skapade Edemo begreppen ‘queerpedagogik’ och ‘toleranspedagogik’. Utifrån dessa termerville hon visa hur materialet skiljde sig från annat svenskt pedagogiskt jämlikhetsarbete, i fråga om utgångspunkter, syn på förändring och konkreta metoder.

Med toleranspedagogik avses ett pedagogiskt arbete där målgruppen är människor som antas leva i enlighet med normerna. Målet är att gruppen ska få förståelse för personer som avviker från normerna och genom den förståelsen borga för en minskad diskriminering. I detta arbetssätt ingår ofta en pedagogisk tanke om att föreställningar om

ickenormspersoner ska uttalas för att kunna bemötas. Detta arbetssätt har hittills varit vanligt inom ett svenskt pedagogiskt jämlikhetsarbete i Sverige. Och inte sällan handlat om en strävan mot att normalisera normbrytarna, visa att “dom är precis som alla andra”. Där “alla andra” egentligen står för det ‘normala’ ickeproblematiserade ‘viet’.

Enligt ett queerpedagogiskt perspektiv finns det en rad problem med ett toleranspedagogiskt arbete. Ett problem är att det öppnar upp för kränkningar. Om deltagarna inbjuds att benämna föreställningar om dem som avviker från normerna riskerar övningen att leda till att andra deltagare i gruppen kränks, menar man från queerpedagogiskt håll.

En annan skiljelinje mellan de olika pedagogiska perspektiven handlar om syn på förändring. Enligt queerpedagogiken bidrar toleranspedagogiska metoder inte nödvändigtvis till förändring av orättvisor och diskriminering. Man tänker sig nämligen att toleranspedagogikens fokuserande på föreställningar kring ickenormspersoner riskerar att

osynliggöra de strukturer som ligger till grund för och möjliggör orättvisor och diskriminering. Genom att ge människor som befinner sig i en normposition möjligheten att sätta ord på föreställningar om ickenormspersoner, riskerar man tvärtom att återskapa de ojämna maktrelationerna mellan överordnade och underordnade grup

i enlighet med könskonforma, tvåsamma heteromallar.

BRYT! har som nämnts tidigare också två andra syften. Det ena handlar om att skapa förståelse för hur normer görs tillsammans, det som vanligen kallas intersektionalitet. För närvarande inkluderas normer kring kön, sexualitet, etnicitet och ras. I år kommer materialet att

uppdateras och då kommer även normer som rör funktionalitet och klass integreras i övningarna.

Det andra målet handlar om att skapa förståelse för hur heteronormer bidrar till olika villkor beroende på kön, där män och maskulinitet överordnas kvinnor och femininitet oavsett vilken sexualitet personerna har. För en nyanserad feministisk förståelse av hur makt och privilegier kan fungera integreras också trans och antirasistiska perspektiv.

Queerpedagogiken innebär nya val av metoder och områden som metoderna problematiserar. Tillsammans med de feministiska och intersektionella syftena in

”” Utgångspunkten för människors lika rättigheter och ett arbete som främjar det bör inte ta sin utgångspunkt i att visa att vi alla är likadana.””

per i samhället. Det tillhör de privilegier som tillfaller de som följer normerna att benämna och bedöma sådant som avviker från normerna.

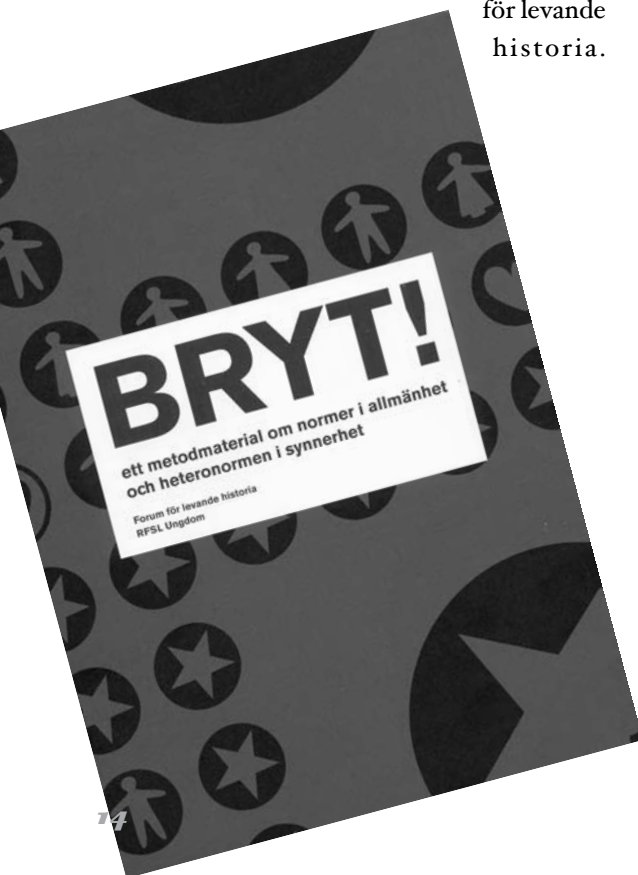
Det queerpedagogiska perspektivet vill därför istället framför allt låta normskapandet som sådant liksom effekter av detta, vara föremål för jämlikhetsarbetets huvudfokus. Utgångspunkten för människors lika rättigheter och ett arbete som främjar det bör med andra ord inte ta sin utgångspunkt i att visa att vi alla är likadana (läs: lever

nebar pedagogiken att fokus blir en förståelse av samhälleliga strukturer och deltagarnas förhållande till dessa, framför ett samtal om De Andra och hur de är.

För den som blir nyfiken på materialet, finns det att ladda ner från www.levandehistoria.se eller www.rfslungdom.se. RFSL Ungdom erbjuder också workshops, föreläsningar och kurser under året.

MIKA NIELSEN kommer från studentrörelsen och har varit aktiv i SFG. Hon arbetar nu med projektet Bryt inom RFSL Ungdom.

könsbyte och hur det går till

text VINCENT LEE
foto LAURIE PERSSON

Vad är transsexualism?

Transsexualism är ett tillstånd där personen ifråga upplever sig vara född i fel kön. Blanda inte ihop detta med andra begrepp såsom transvestism, mm. Primärt transsexuella har hela livet haft känslan av att vara född i fel kön medan sekundärt transsexuella har kommit fram till det senare i livet.

Vissa forskare menar att transsexualism är en del av en underliggande psykiatrisk sjukdom, såsom psykos eller borderlinepersonlighet. Den senare forskningen tyder dock på att eventuella samtidiga psykiatriska åkommor kan ses som självständiga fenomen, möjligtvis som ett resultat av den psykosociala stressen könsidentitetsstörningen (GID) innebär. Den för närvarande rådande teorin om orsaken till transsexualism säger att den är biologiskt betingad med hormonell påverkan av hjärna under fosterstadiet. För primära MtF har man också kunnat påvisa en högre andel bröder, där de är födda senare än sina bröder men tidigare än sina systrar.

Vad står det då i DSM IV, boken som innehåller alla störningar till mental hälsa?

1994 ersattes diagnosen Transsexualism i DSM-IV till begreppet Gender Identity Disorder. GID blev ett paraplybegrepp för ett spektrum av könsidentitetsstörningar, alltifrån endast periodisk aversion mot det egna könet till transsexualism.

Diagnoskriterierna för Gender Identity Disorder är:

1. En stark och bestående identifikation med det motsatta könet.
2. Varaktig otillfredsställelse med sitt kön och känslan av otillräcklighet i den egna könsrollen.
3. Störningen föreligger inte samtidigt med något kroppsligt tvekönat tillstånd.
4. Störningen orsakar kliniskt signifikant lidande eller försämrad funktion i arbetet, socialt eller i andra viktiga avseenden.

I DSM-IV finns möjligheten, enligt ovanstående kriterier, att ställa diagnosen GID trots att orsaken är en annan psykiatrisk åkomma. Diagnosen GID skiljer sig även åt mellan barn och vuxna.

Prevalens

Uppskattningarna om hur stor del av befolkningen som är transsexuell skiftar starkt mellan olika länder och olika tider. Prevalensen har beräknats på antal personer som godkänts för könsbyte. Ansökningar som fick avslag räknas ej.

Könskvoten MtF Male to Female / FtM Female to Male) är ungefär 3:1. I Sverige har det blivit en ökad förfrågan till Socialstyrelsens Rättsliga Råd om godkännande av könsbyte under senare delen av 90 talet. Ökningen gäller både MtF och FtM. 2005 mottog Rättsliga Rådet 29 MtF ärenden och 17 ärenden gällande FtM. Detta kan jämföras med ca

5 MtF ärenden respektive ca 4 FtM ärenden årligen under 80 talet.

Om man bara tittar på de primärt transsexuella så är dock könskvoten MtF / FtM nära 1:1. Man ser dessutom att incidensen av primärt transsexuella har varit konstant sedan 70 talet trots det mer liberala samhällsklimatet som vuxit fram. En slutsats skulle kunna vara att primär transsexualism inte är något som påverkas av omgivningen.

Hur går det till när man ansöker om behandling?

Från det att patienten första gången söker för sin åkomma finns flera steg som måste passeras innan en diagnos kan ställas och därefter en behandling påbörjas. Ett internationellt standardprogram är utarbetat och följs till stora delar även i Sverige. Centra för utredning av transsexualism finns i Umeå, Uppsala, Stockholm, Linköping, Göteborg och Lund.

Utredningen startar med medicinsk, psykologisk och psykiatrisk utredning, "real life test" och slutar med ansökan om könsbyte hos Socialstyrelsens Rättsliga Råd. Den medicinska utredningen består av status och provtagning för hormoner, kromosomala avvikelser och syftar till att utesluta intersexuella tillstånd och få en bild av möjliga komplikationer vid behandling.

Den psykologiska och psykiatriska utredningen har till uppgift att reda ut hur konstant önskan om ett könsbyte är och hur personen ifråga skulle kunna tänkas klara av det. Man undersöker om de diagnostiska kriterierna för transsexualism är uppfyllda samt om det finns några andra orsaker till den upplevda könsidentitetsstörningen. Man gör olika tester t.ex. IQ test och ansvarig psykiatriker träffar vid upprepade tillfällen patienten samt eventuell partner och, om patienten är ung, även föräldrar.

"Real life test" innebär att den transsexuella ska leva som det motsatta könet i minst 12 månader. Tanken är att på bästa sätt kunna utvärdera patientens förmåga att socialt och psykologiskt fungera i den nya könsrollen. Patienter får en bättre insikt i vad

könsbytet innebär och får stöta på en del av de konsekvenser som könsbytet medför. Tillsammans kan patienten och sjukvården undersöka andra faktorer såsom socialt stöd, ekonomisk situation mm. Under denna tid erbjuds även patienten psykoterapi. Denna är inte till för att "bota" transsexualismen utan för att stödja och ge vägledning genom processen.

Avslag

Alla som söker sjukvården med en önskan om att få genomgå könsbyte får inte detta. De flesta som får avslag är MtF. Detta har att göra med att MtF som grupp är mer heterogen och har större andel sekundärt transsexuella. Fetischistiska transvestiter är vanligtvis inte accepterade för medicinsk behandling och andra orsaker som leder till exkludering är bland annat psykotiska tillstånd, missbruksproblematik och svåra personlighetsstörningar. Patienter måste också klara real life test och inte uppvisa tvetydighet i sin vilja att byta kön. Vissa tillåts heller inte påbörja hormonbehandling på grund av risken för biverkningar, exempelvis stark ärftlighet för bröstcancer eller koagulationsrubbningar, hög ålder eller somatisk sjukdom.

Ansökan

När den transsexuella patienten genomgått både medicinsk och psykologisk utredning samt klarat av real life test skickas den formella ansökan till Socialstyrelsens Rättsliga Råd med önskan om könsbyte. Ansökan gäller namnbyte, sterilisering, kastrering, genital kirurgi och plastik samt fastställelse av ny könstillhörighet. För att beslutet ska kunna fattas får den transsexuelle heller inte vara gift.

Behandling

Hormonbehandling regleras inte av lagen och kan ibland påbörjas utan att ansökan om könsbyte godkänts. Behandlingskriterierna är att person fyllt 18 år, har genomgått real life test i minst 3 månader samt har kunskap om hormonernas effekt på kroppen.

Hormonerna kan tas oralt, injiceras eller appliceras via hormonplåster. Det kan ta upp till 2 år

innan dess fulla effekt är nådd och vävnadsresponsen på hormonerna är mycket individuell. Behandlingen är livslång.

MtF behandlas med östrogen som ger minskad pubesbehåring, bröstutveckling, omfördelning av kroppsfettet, ofta viktökning samt sänkt sexuell lust. Östrogenet påverkar däremot inte rösten. En bieffekt är ökad risk för blodpropp. FtM behandlas med testosteron som ger skäggväxt, utvecklande av manlig röst, hårväxt och manlig kropps och ansiktsform. Man får även ökad vikt, acne och ökad sexuell lust. Bieffekter är en ökad risk för hjärt- och kärlsjukdomar.

Kirurgi

Innan kirurgisk behandling kan genomföras krävs ett antal kriterier som ska vara uppfyllda, detta då den kirurgiska behandlingen är irreversibel. Patienten ska

1. Vara myndig.
2. Ha genomgått minst 12 månader med hormonbehandling.
3. Ha genomgått minst 12 månader av real life test på ett tillfredsställande sätt.
4. Om sådant krävts, deltagit i psykoterapi.
5. Ha kunskap om kostnad, vårdtider, möjliga komplikationer och olika krav på postkirurgisk rehabilitering.
6. Under utredningen visat på bestående av den upplevda önskade könsidentiteten.
7. Fått godkännande till ingrepp i genitalia från Socialstyrelsens Rättsliga Råd.

I Sverige genomförs könskorrigeringar operationer för biologiskt födda män på Karolinska Sjukhusets plastikkirurgiska klinik i Stockholm och Linköpings Universitetssjukhus för biologiska kvinnor.

Majoriteten av de transsexuella som könskorrigeras blir nöjda eller mycket nöjda med operationsresultatet. Missnöje är hos FtM ofta

associerat med förträngningar i urinröret och hos MtF att neovaginan är för grund.

Hur går det för transsexuella efter könsbyte, en uppföljning efter 5 år

- hur har transsexuella bemötts av sin omgivning under och efter könsbytet?

Detta är titeln på en studie som genomfördes för ett år sedan av Lars Sandberg, läkarstuderande på Umeås Universitet. 60 transsexuella patienter som genomgått könsbyteskirurgi i Norrland och Skåne kontaktades varav 42 deltog 25 MtF och 17 FtM.

Resultatet av undersökningen visar att transsexuella generellt sett har blivit väl behandlade

av omgivningen. 73 uppgav sig vid uppföljningen ha en god relation med sina föräldrar och 62,1 med sina syskon och övriga familjemedlemmar. FtM var något bättre behandlade än MtF.

Dessutom fanns en stark tendens till att primärt transsexuella behandlades bättre än sekundärt transsexuella av närmaste omgivningen, såsom familj och vänner. Detta behöver

i sig inte vara speciellt uppseendeväckande eller förvånande. Ett föräldrapar som sett sitt barn, exempelvis sin son, växa upp och under hela uppväxten sett tecken på könsöverskridande beteende och uttryck, har förmodligen lättare att ta till sig sonens problem. De kan relatera det till hela hans uppväxt och därigenom förstå att det verkligen är som sonen säger. En sekundärt transsexuell har inte på samma sätt "förberett" sina föräldrar mentalt på transsexualismen och därigenom riskerar uppfattningen om och acceptansen av transsexualismen bli mer negativ.

Som många andra studier visar denna på att hur nöjda transsexuella är med sitt könsbyte korrelerar starkt med stöd från omgivningen och omgivningens

attityd. Denna studie visar också specifikt att ju mer stöd och ju bättre behandling från omgivningen som den transsexuella hade upplevt sig få desto mindre depression och ångslan led de av. Den faktor som är av störst betydelse för resultatet av könsbytet är kontakt med föräldrar. Detta torde ha mer att göra med patientens psyke än det egentliga bemötandet. Hur ett affärsbiträde beter sig mot den transsexuella har knappast samband med den transsexuellas relation till föräldrarna. En förklaring skulle kunna vara att en dålig kontakt med föräldrarna ger depression och ångest och detta "färgar" omvärlden svart. Ett bra bemötande registreras inte ens och ett dåligt bemötande förstoras upp.

Sammanfattningsvis visar denna intervju/enkätstudie på att de transsexuella generellt sett är nöjda med könsbytet och har bemötts bra av sin omgivning. De primärt transsexuella hade bättre relation till sina föräldrar än sekundärt transsexuella och det fanns även en mycket stark tendens för att de bemöttes bättre av den närmaste omgivningen.

- Vincent Lee är ny chefredaktör för Wannabe. Han
- pluggar andra året till läkare i Stockholm. Under
- sommaren 2006 jobbade han som säkrare-sex
- informatör på RFSLs sommarkampanj, Colour of
- Love, mot HIV och AIDS.

Billig skräplitteratur

Jag vill skriva tantsnusk
Beskriva svällande venusberg, sugna möss och vackra snipper
Hylla kvinnorna som vågar ta för sig
Visa upp slaka snoppar, korta penisar och smala pålar
Ge männen som vågar sitt allt en plats

Berätta om den verklighet vi lever i
Lyfta fram alla människor som blir utnyttjade
Berätta om dig och mig och alla andra
Chocka världen ut ur förnekelse

Jag vill vara närgången
Utrycka alla kroppens egenheter
Se alla fettvalkar och rynkor och glädjas med dem
Skratta med i folks framgångar och gråta vid deras nederlag

Jag vill förändra världen
Till en värld där sex inte längre förtrycker människor
Ingenting ska längre vara mystiskt, mytiskt eller hemligt
Kvinnor ska ha rätt att vara sig själva

Män ger upp sin makt och bara vågar leva
Där flickor får leka med bilar och pojkar med dockor
Och alla få ha sina kön för sig själva
Där män och kvinnor är lika

Ja, jag vill skriva tantsnusk...
Och fördriva snusket ur den!

Kära Dagbok

Du har mina tankar i din slutna värld
Du vet vem jag är för mina tankar är dina
sanningar. Jag kan lita på dig ty du säger inget
skvallrar inte

Ändå ljuger jag
för dig. Mina tankar är bara lögner!

Jag tvingar mina tankar på dig
ty du har inget val
Ju mer jag skriver
desto mer måste du veta

Du vet mina fantasier, men
Jag vet inget om dig

text JAMES SÖDERMAN

seminarium och
glöggmingel med
riksdagens
hbt grupp

text LINDA ELSTAD

En mörk decemberkväll tändes två marschaller utanför SFG:s kontor, vägvisare för höstterminens sista SFG-arrangemang: ”hbt-frågor i europapolitiken”, riksdagens HBT-grupp och svenska hbt-organisationer samtalar inför 2007. På plats för paneldiskussion fanns Hans Linde (v), Ulf Holm mp , Barbro Westerholm fp , Gustav Andersson c samt hbt gruppens nyvalde ordförande Börje Vestlund s .

Undertecknad, också känd som SFG:s förbundsordförande, hälsade välkommen och bjöd in både panel och åhörare att delta i samtalet kring vad vi kan göra för att förbättra situationen dels i Europa när det gäller hbt frågor, men också vad som kan ske i Sverige. Under denna seminariets första del berättade paneldeltagarna om vikten av ett engagemang från svenskt håll, både i nationell politik, men också internationellt genom påtryckningar inom till exempel EU.

Ulf Holm menade till exempel attettsättattkonkretgöraeninsats är att riksdagsledamöter faktiskt rent fysiskt reser till exempel

Prideparader som drabbats av oroligheter och kränkningar av mänskliga rättigheter, för att på så sätt utöva påtryckningar på både lokala myndigheter, men också på de svenska. Holm berättade också att varje riksdagsledamot har 25 000 kronor om året att disponera i resor i exempelvis detta syfte. Barbro Westerholm pekade på vikten av breda allianser, gräsrotter och politiker tillsammans, tvärs över både parti och nationsgränser.

Även situationen på Färöarna berördes, som så sent som i december 2006 lagstiftade om skydd mot diskriminering på grund av sexuell läggning.

Seminariets andra del bestod av ett samtal med Jonas Hansson, förbundssekreterare för RFSL samt sammankallande i Polen/ Baltikumgruppen, David Langlet, ordförande för Amnestys hbt grupp samt undertecknad, som diskuterade vilka nya möjligheter 2007 medför att stötta våra grannländers kamp för mänskliga rättigheter.

Avslutningen av den officiella delen bestod i prisutdelning, IGLCN International Lesbian

& Gay Cultural Network delade 2006 ut sitt Arco Nordica pris till Polen/Baltikumgruppen för dess arbete för våra kollegor på andra sidan Östersjön. Då SFG är en av medlemmarna i Polen/ Baltikumgruppen fick förbundet äran att vara värd för priset inledningsvis som nu finns på kontoret för allmän beskådan. Med stöd av vänner från RFSL Ungdom vankades slutligen glögg och pepparkakor, och en skön samling människor minglade med rykande koppar och knöt nya band. Det lovar gott inför det nya året!

Seminariet samlade en mängd åhörare, huvudsakligen hbt aktivister, både veteraner och nya ansikten samt ett gäng tillresta och ett gäng lokala gaystudenter. Seminariet genomfördes med stöd av Kommittén för EU debatt.

.....

LINDA ELSTAD är omvald förbunds-ordförande för 2007 och har verkat inom SFG sedan våren 2004.

2006 i bilder

foto LINDA ELSTAD & PÄR WIKTORSSON

SFG på plats i Warszawa under Equality Days, juni 2006. Här med Joanna Kluzik Rostkowska, som ansvarar för familjefrågor i den polska regeringen samt delar av den svenska delegationen på plats.

Motdemonstranter med tydligt budskap.

Förbundsstyrelsemöten lockar fram det bästa hos människorna... Sofia och Camilla.

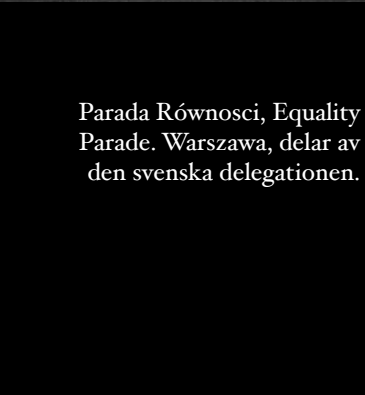

SFG i paraden, float tillsammans med SFS.

Stockholm Pride 2006...

Seminarium Stockholm Pride 2006, Sofior med profetior. Sofia Karlsson, dåvarande projektledare "Samarbete med studen thälsan" och Sofia B. Karlsson, dåvarande projektledare "Likabehandlingslagen vad hände sedan?"

Parada Równosci, Equality Parade. Warszawa, delar av den svenska delegationen.

Utsikt från SFG:s vagn, i förgrunden den rosa grodan som blåser såpbubblor...

Motdemonstranterna...

Seminarium med SFG och RFSL om HBT-frågor i Europapolitiken, Stockholm Pride 2006. Robert Biedron, Polen, Arvydas Vogulis, Litauen, Christofer Fjellner, europaparlamentariker m och Mona Sahlin, dåvarande samhällsbyggnadsminister s.

Pride parad i Paris.

SFG:s Chris, Linda, Johannes och Magnus till sammans med RFSL Ungdoms Felix, på konferens i Paris, juni 2006.

Förbundssekreterare Camilla Nylundh i polisuniform

Förbundsordförande Linda Elstad skötte discjockey båret.

Linda & Monika

F.d. vice förbundsordförande Pär Wiktorsson och ny vice förbundsordförande Sofia B. Karlsson.

heterofobi

ett uttryck för homofobi

text ANNA OLOVSDOTTER LÖÖV & SARA NILSSON

Homofobi är nog något de flesta av oss känt av på ett eller annat sätt. Det hindrar många av oss att komma ut för våra nära och kära, studiekamrater och kollegor, gör att vi kanske undviker att gå hand i hand med vår partner på stan och begränsar våra möjligheter att se ut som vi vill. Men vad är *heterofobi*? Finns det? Och är det något många heterosexuella drabbas av?

Ordet heterofobi finns varken med i Svenska akademins ordlista eller Nationalencyklopedin och en etablerad definition av ordet verkar saknas. När man söker på heterofobi på nätet får man däremot en mängd träffar, alltifrån Antifeministiska samfundets hemsida till Nerikes Allehandas nätupplaga. Sidorna ordet förekommer på skiljer sig åt, men sammanhangen är slående lika. Snabbt

märker man att heterofobin inte är något som kommer från icke heterosexuella och riktar sig mot heterosexuella personer. Heterofobi är snare ett ord som skapats av mer eller mindre hbt och kvinnofientliga personer som på olika sätt upplever sig missgynnade i förhållande till hbt personer och heterosexuella kvinnor. Det är oftast heterosexuella män som anser sig vara drabbade av heterofobi och enligt vår högst vetenskapliga snabbanalys används ordet främst för att uttrycka tre olika saker a) kvinnofientlighet, b) att det är synd om heterosexuella och c) gammal hederlig homofobi.

Kvinnofientlighetskategorin består av män som för tesen att kvinnors rädsla för/ogillande av män är

ett uttryck för heterofobi. De värsta heterofoberna är enligt dessa män heterosexuella kvinnor som inte uppskattar män som uppvaktar dem för ivrigt på krogen. På Antifeministiska samfundets hemsida konstaterar en man att "kvinnor har lika mycket heteroskräck som män har bögskräck. Skribenten frågar sig vidare "varför får inte män ha sin homofobi när du som kvinna vill ha din heterofobi?". Mannen likställer med andra ord kvinnors ogillande av närgångna heterosexuella män på krogen med sin egen rädsla för att kramas med andra män och gör båda inställningarna lika förklarliga och acceptabla.

☹☹ När man söker på heterofobi på nätet får man en mängd träffar, alltifrån Antifeministiska samfundets hemsida till Nerikes Allehandas nätupplaga. ☹☹

Han lyckas även försvara sin egen homofobi genom att anklaga heterosexuella kvinnor för heterofobi, inte illa! På Passagen är en annan man inne på ett liknande resonemang och menar att kvinnor t.o.m. är värre heterofober än vad män är homofober. Han menar också att homofobi bara är ett fånigt ord "avsett att kontrollera killar" och avslutar sitt inlägg med att skriva: "Ursäkta om jag inte vill bli kontrollerad av fjantiga försök att påföra skuld och skam på vanliga manliga beteenden sic! ". Vad kan vi då lära av dessa mäns resonemang? Jo, att så länge heterosexuella kvinnor inte låter sig kladdas på på krogen så kommer vi hbt personer få räkna med fortsatt homofobi från heterosexuella män.

Resonemanget om att homofoba män beläggs med skuld och skam för oss raskt in på nästa kategori: "det är synd om heterosexuella". I Nerikes Allehanda skriver signaturen *Kung Bore*: "Tänk om

vi hade en lika stark lobby som de homosexuella har?". Skribenten skriver därefter att han hört ordet homofobi till leda och frågar sig om det inte är hög tid att mynta ordet "heterofobi". Han tycker också att det är hög tid att en "Hetroombudsman (Heto)" inrättas samt att en parad genom Stockholm införs för att hylla alla "Hetrosexulla" (grattis HomosexUlla, du har fått en väninna!). Här har vi ett tydligt exempel på "det är synd om heterosexuella" kategorin. Skribenten saknar maktperspektiv och skapar därför heteromotsvarigheter till hbt företeelser. Signaturen glömmer dock att för att få godbitar som en egen ombudsman, parad och lobby så måste man också ta härligheterna hatbrott, osynliggörande, förskjutande familj och mobbning i skolan. Om man utgör normen i samhället som heterosexuella gör så drabbas man ej av dessa härligheter och behöver därför varken parad eller lobby. När det gäller diskriminering och trakasserier så arbetar faktiskt HomO mot detta oavsett sexuell läggning alltså även för heterosexuella.

I Arbetarbladets nätupplaga har signaturen Margareta, som vi placerar i kategorin "gammal hederlig

I januari 2004 utsattes queerka féet Copacabana i Stockholm för mordbrand och slagordet "Död åt alla pedefiler och homosexUlla" sprayades på kaféets skyltfönster. Detta föranledde skapandet av Homosex-Ullas fond samt att den queerfeministiska teatergruppen KUNQ gjorde dokumentären "Sökandet efter HomosexUlla".

homofobi" samma tankegång. Hon tycker att det är märkligt att man bara talar om homofobi och inte heterofobi. Hon tycker att RFSL och DO har fått alldeles för stor makt då de visat sig vara både "farliga och hotfulla för allmänheten". Margareta oroar sig särskilt för ungdomarna som är den mest utsatta gruppen för denna "aggressiva påverkan". Hon avslutar

sitt inlägg med att lite uppgivet konstatera att ”ja, vi tvingas alla älska och omfamna den homosexuella livsstilen för att inte riskera hamna i fängelse, förlora jobbet eller stämplas som psykisk sjuk”. Vad Margareta menar är att det finns en heterofobi som motsvarar, ja som kanske är ännu värre än, homofobin. Hon menar att homosexuella håller på att ta över samhället och aktivt förtrycker heterosexuella. Margareta uttrycker också att de homosexuella har statens stöd i detta korståg mot heterosexuella. Att Margareta använder hamna i fängelse, förlora jobbet och stämplas som psykiskt sjuk som exempel är slående då detta ju annars är saker som brukar drabba personer just för att de är homo eller bisexuella inte för att de är homofober. Hon tar alltså allt det hbt-personer brukar utsättas för och hävdar att det drabbar heterosexuella. Det vore lätt att hålla med Margareta om att detta förtryck av heterosexuella, ja alla former av förtryck, bör bekämpas, om det nu bara inte hade varit så att Margareta har fel, det finns nämligen inget strukturellt förtryck av heterosexuella. Vad som däremot finns är ett förtryck av hbt-personer och ett sätt att stödja det förtrycket är att, som alltid när det gäller förtryckta grupper, att anklaga den utsatta gruppen för att vara lika stora förtryckare.

Vad kan man då dra för slutsatser av vår snabbanalys? Jo, att när hbt personer anklagas för att vara heterofoba är det paradoxalt nog ett uttryck för homofobi. De som använder ordet heterofobi är heterosexuella som vill försvara sin ”rätt” att vara homofoba eller som vill att hbt personer ska vara nöjda med de rättigheter de har och sluta ställa ytterligare krav.

Om man ändå skulle se heterofobi som en hos hbt personer existerande motsvarighet till homofobi så skulle begreppen ändå aldrig kunna jämföras. Då hbt-personer är en marginaliserad grupp i ett samhälle där heterosexualiteten är norm kan heterofobi aldrig få det genomslag som homofobin får. En eventuell heterofobi skulle kunna drabba de heterosexuella som lever i, eller mycket nära inpå hbt-samhället. Heterosexuella som lever ”vanliga” liv skulle aldrig känna av den. Heterofobi är idag ingen realitet inom hbt-samhället. Vad som däremot finns

är en homonormativitet, dvs uppfattningen att alla är/bör vara homosexuella, en norm som främst drabbar bisexuella och heterosexuella transpersoner. Även om homonormativiteten aldrig kan få samma konsekvenser som heteronormativiteten så betyder inte det att vi inte behöver ta den på allvar. För att skapa en värld fri från förtryck räcker det inte med att bekämpa heteronormativiteten, utan vi måste även jobba med de normer som finns inom hbt-samhället.

Men för att gå tillbaka till där vi började; vad är heterofobi? Hittade vi någon tydlig definition? Nej, det var inte så lätt att försöka slå fast vad det betyder. Det finns dock en man, tillika skribent på Expressens nätupplaga, som har lyckats definiera ordet på ett härligt homofobt sätt som vi tycker kan användas i väntan på något bättre: ”Heterofobi gayminoritetens skräck för vanliga människor”. Hepp!

- ANNA OLOVSDOTTER
- LÖÖV och SARA
- ANDERSSON är
- medlemmar i SFG:s
- styrelse.
-
-
-
-
-

Frihetskrigare

Skrik
ut din vrede
och gråt
åt människor som ville skada dig
i smärta, i ångest
och se aldrig tillbaka!

Sjung
om tider då du ville komma in
om orättvisor; vet att stolthet kommer alltid att vinna
om tider då du sökte kärlek men allt du fick var tomma löften
om dina drömmar och förhoppningar

Förlåt
honom; mitt barn
för hans misstag
sent på natten då han söker närhet
för tankarna som han tänkte
de missriktade känslorna, aldrig behövda

Allt
kommer sluta med dig, mitt barn!

text JAMES SÖDERMAN

”yeah, well, miss Liberty lies...”

text JAMES SÖDERMAN
foto MARIA WALLIN

Historiska dramer är en genre som jag tycker mycket om. Mycket kanske för att jag gillar just historia. Jag gillar att gräva ner mig i en het intrig från antiken och framåt fyllda med listiga ränker och blodiga slag på fältet, eller följa fascinerande historiska personligheter och försöka förstå dem bättre. Men en sak som dessa filmer glömmar likt många historieböcker är att det fanns andra än de vi idag skulle kalla heterosexuella i världen. Detta gör till exempel att relationer mellan män på antiken och gamla Grekland glöms bort, som den mellan Alexander den Store och hans älskade Hefaiston. HBT-historia har förtigits. Men nu har det börjat komma filmer som faktiskt handlar om oss, och om vår historia. I denna lilla expose kommer jag ta upp tre spelfilmer som tittar tillbaka på den kamp och de levnadsöden som tillsammans med många andra berättelser och legender bildar en alternativ historia. Denna är en del av historien som alla kanske inte vill förstå eller ens höra talas om, och må hända är det som Act Up aktivisten och dramatikern Larry Kramer en gång sagt: “Perhaps each of us has to create our own history of the world. One that we can live with. And learn how to accept that my history of the world is different from your history of the world” (citerad i Lawrence D. Mass, *We must love one another or die*, 1997

Den första filmen som jag vill ta upp är **Stonewall** Nigel Finch, 1995 . Filmen har fått namnet efter baren Stonewall Inn där en drös av transvestiter, bögar, drugor, flator, och lesbiska startade vad som senare kommer att kallas Stonewall revolten. I filmen följer vi olika aktivister som tillsammans skulle bli historiska och bana vägen för gayrörelsen och reformer världen över. I historiens mitt finns La Miranda, en snygg drugas som har fått nog, och vägrar låta sig bli illa behandlad utan att göra motstånd och hennes nya älskare Matty Dean som engagerar sig

i homofilrörelsen (som kan kallas den första vågen av HBT-frigörelse), men snart upptäcker att det inte är tillräckligt. Filmen berättar även bland annat historien om ägaren av Stonewall som är förälskad i drugan Bostonia, men som vill att han ska göra en könskorrigering så de kan leva ett anständigt liv utan fördomarna som följer homosexuella. Men Bostonia vägrar. Eller om homofilaktivisten Burt som aldrig tagit sig tid för att dansa med en annan man. Tillsammans med andra oförglömliga karaktärer bildar de den väv som blir filmen **Stonewall**, en film som inte utger sig för att berätta sanningen kring Stonewall utan bara ge en version av den.

Lätt att glömma när man ser till de kommunistiska länderna är att homosexuella handlingar ofta var/är ett brott emot lagen i dessa länder. En film som jag tycker är mycket viktig att belysa här är **Before Night Falls** Julian Schnabel, 2000 som handlar om den kubanska författaren Reinaldo Arenas. Filmen öppnar innan den kommunistiska revolutionen på Kuba där den lille Arenas växer upp i sin lilla by, och upptäcker snart sin kärlek för andra pojkar. Snart ska han dock gå med i revolutionen och kämpa för de ideal han så starkt tror på. Men snart skulle han även erfara att hans revolution blir hans fängelse. Homosexualitet blev lika förbjudet i det nya Kuba som i det gamla, och han blir tvungen att leva med ständiga trakasserier från myndigheterna. Hans böcker förbjuds inom landet och han blir tvungen att smuggla ut dem till utlandet för att kunna publicera dem. Han drivs till att försöka fly från Kuba, men om och om igen så fångas han in och tvingas tillbaka. Tillslut lyckas han dock, men märker att livet i frihetens USA inte är bättre än fängelset i Kuba. Denna film tar upp en mycket viktig händelse i vår moderna historia, och visar med klarhet vad den kommunistiska revolutionen på Kuba betydde för

HBT-personer, och visar även en annan bild av Fidel Castros värde, som många av hans förespråkare vägrar se.

Den sista jag tänker presentera lite närmare är filmen **Boys Don't Cry** Kimberly Pierce, 1999 , som handlar om den unge transsexuelle killen Brandon Teena, som kommer till en liten småstad i den amerikanska delstaten Nebraska, och träffar Lana, en vanlig flicka från den lilla staden. De påbörjar en relation vilket inte är populärt hos Lanas gamla pojkvän John, men han accepterar det till en början. Men snart börjar problemen torna upp sig. Ryktena om Brandons bakgrund börjar läcka fram och snart når det även Johns öron. Filmen handlar om ett hatbrott som har blivit mycket känt, dels genom filmen men även genom att detta var just ett sådant fruktansvärt hatbrott och att det genom detta inte helt kunde ignoreras. Filmen är rak på sak utan en massa pekpinnar, och börjar när Teena Brandon klipper av sig håret och tar på sig manliga attribut och blir Brandon Teena, och slutar i hans fruktansvärda död. En mycket bra film, som berättar en viktig historia som vi aldrig bör glömma.

Andra filmer som också har historiska teman,

eller som gör historiska nedslag är: Alexander (om den legendariske kungen som älskade Hefaiston, 2004), Prick up your ears om den engelska författaren Joe Orton, 1987 , And the band played on om gay och lesbiska aktivister kring utbrottet av HIV/AIDS, 1993), Kinsey (om sexologen Kinsey, 2000), The Iron Ladies (om ett queert volleyboll lag i Thailand, 2000 , Victim om utpressning av homosexuella, 1961 , Carrington om konstnären Carrington, 1995 , Monster om en lesbisk massmördare, 2003 och Keillers Park (svensk film om mordet på en homosexuell invandrare, 2006 .

Detta är en del av de narrativ som bildar min världshistoria. Vad blir del av din?

-
- JAMES SÖDERMAN pluggar
- till bibliotekarie i Borås och
- är snart färdig. Han hämtar
- ofta inspiration från sitt
- kringflackande studentliv
- världen runt.
-
-

två kärlekshistorier

Timothy Conigraves *Holding the man*

En bok som verkligen stannat kvar hos mig är en helt okänd pärla för den svenska publiken som gavs ut 1994 i Australien, och är där en storsäljare.

Den är skriven av den australiensiska dramatikern och skådespelaren Timothy Conigrave och är en autobiografisk behandling av hans liv. Han skulle dö strax efter bokens färdigställande.

I centrum av *Holding The Man* finns Tim som växer upp i den australiensiska storstaden Melbourne. Han lever tidigt ut sin sexualitet, och upplever aldrig någon homofobi från hans vänner. När hans startar gymnasiet träffar han den italienskättade killen John, som har enormt vackra ögonfransar, och han blir direkt kär i honom. Till hans förvåning är känslorna besvarade och de blir snart ihop. De väljer dock att dölja detta för sina föräldrar eftersom de båda kommer från starkt katolska bakgrunder, och låter familjerna tro att de bara är vänner. Deras kärlek

avslöjas dock, och familjerna försöker hålla dem isär, men de trotsar deras vilja och fortsätter sin relation i smyg först, och mer öppet när de går på universitetet. Efter detta får man följa paret genom uppbrott och försoningar, tills de båda diagnostiseras med AIDS, och genom det sista farvälet. Även om man kan anta att historien är lite romantiserad så är författaren väldigt ärlig igenom hela berättelsen. Han berättar öppet om otroheten och den egna osäkerheten han kände, den förödande smärta han kände när partner dör efter 15 år tillsammans och hans egen sjukdom lommar också som ett spöke genom hela romanen.

Detta är en av de stora sanna kärleksskildringarna mellan män, trots att den berättar om två ganska ordinära män som kanske skulle vara ganska bortglömda utan denna historia. Tyvärr är den väldigt svår att få tag igenom svenska bokkanaler, men däremot kan man köpa den från Amazon.

Får stjärnor aldrig svindel?

En av de främsta svenska kärleksberättelser när det kommer till kvinnor som älskar kvinnor är *Stjärnor utan svindel* 1997 av Louise Boijes af Gennäs.

Huvudpersonen Sophie är en ganska typisk heterosexuell överklasstjej i början av boken. Hon är gift med en framgångsrik affärsman och de bor i ett fashionabelt område. Det som kanske skiljer henne från sina vänner är att hon också är en högerfeministisk författare, och det är i den rollen som hon i en tv-debatt träffar den lesbiska feministen Kaja. Trots sina olika sociala bakgrunder blir de blixtförälskade, och en romans börjar utveckla sig. Sophie är hela tiden ärlig med sin man om sina känslor kring Kaja, eftersom hon tror på sexuell ärlighet.

Henne make samtycker så länge de är diskreta. Men denna ärlighet är inte ömsesidig och när hon efter ett tag upptäcker makens egen otrohet väljer hon att lämna honom för Kaja. Sophie, eller Soffan, som hon kallas av Kajas vänstervänner blir tvungen att tänka om sitt liv och hur hon definierar sig själv. Hon blir tvungen att göra upp med gamla föreställningar och skapa en ny identitet. Samtidigt blir krocken mellan överklassen representerade av Sophies vänner och arbetarklassen representerade av Kaja och hennes vänsterflatvänner) stor, och detta verkar bli det som skulle kunna stjälpa förhållandet tillslut, men för att ta reda på hur det går får du läsa boken!

text JAMES SÖDERMAN

Böcker och kuriosor

Bergsundsg. 25
T-Hornstull
Tel: 08 658 13 20
Nypremiär 17/1
Öppettider:
ons -fre 12-19
lör & sön kl 12-17
www.hallongrottan.com

Din HBTQ-bokhandel i Stockholm och på nätet

Vi har barnböcker, deckare,
klassiker, poesi, kurslitteratur,
t-shirts, ungdomsböcker,
romaner, snusk, konstböcker,
kitsch, världsimport, serier, film,
tidskrifter, och världens bästa
presenter i oemotståndlig
punkförpackning!

RABATTKUPONG

**10kr eller 10% på hela
sortimentet i Hallongrottan**

Bergsundsgatan 25, T-Hornstull

Giltigt t o m 31/3 2007

endast en kupong per köp